

NADRWIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nadrwili się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zostać odzwionym, oszukany (prawdopodobnie z subiektywnym podkreśleniem nadmierności) [na czym]: Kiedy się już nádrwili ná onym Ziáwieniu Prości ludzie/ z wśzczerbkiem duźnemu zbáwieniu. KlonWor 47.

Formacje współrdzenne cf DRWIĆ.

LW